

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμά, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Αἱ συνδρομαὶ ὄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἕν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0, 15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις

Ὁδὸς Εὐριπίδου, ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμ. 11^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 12 Ἰουνίου 1904

Ἔτος 26^{ον}—Ἀριθ. 25

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΕΥΟΥΝ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'. (Συνέχεια)

Τὴν 1 Αὐγούστου ὁ «Γοργὸς» ἐξέπλευσεν ἀπὸ τὸν λιμένα τῆς Χριστιανουπόλεως. Μόλις ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ στεῖνα μὲ ἐλαφρὸν ἄνεμον καὶ πλέων τὴν ἐγυρτάτην (στὴν μπουρίνα) ἐστρεψε τὴν πρῶραν πρὸς ἀνατολὰς, διευθυνόμενος πρὸς τὸν Ἅγιον Μαρτίνον.

Ὁ ἄνεμος ἦτο ἐναντίος καὶ ἡ θάλασσα ταραχώδης. Φυσικὰ ὁ κ. Πάτερσων ἠσθάνθη κάπνιν κχοδιχθεσίαν, ἀλλὰ, μὲ τὸ κουκεῦσι τοῦ κερασίου που ἔβαλε στὸ στέμα, δὲν ὑπέφερε καὶ τὸσον πολὺ.

Ὅπως δὴ ποτε ἐπέρασιν δύο ἡμέρας μὲ τίς βόλτες, καὶ μόλις, ἀρχὰ τὸ βράδυ, τὴν 3 Αὐγούστου, ὁ «Γοργὸς» ἐνερανίσθη πρὸ τῆς νήσου τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου, ἥτις ὡς γνωστὸν ἀνήκει ἐξ ἡμισείας εἰς τὴν Ὀλλανδίαν καὶ τὴν Γαλλίαν.

Ἐνῶ ἀκόμη εὕρισκοντο εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων ἢ πέντε μιλίων ἀπὸ τὸ ἀγκυροβόλιον, οἱ νεαροὶ ἀριστεῖς ἠδυνήθησαν νὰ διακρίνουν καλὰ τὸ ὑψηλότερον βουνὸν τῆς νήσου, τοῦ ὁποῦ ἡ κορυφή εὕρεται εἰς ὕψος 585 μέτρων. Ὅταν τὴν εἶδαν, αἱ τελευταῖαι ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου τὴν ἐχρύσοναν ἀνόμην.

Διενυκτέρευσαν ἀνοικτά, καὶ τὴν ἐπιούσαν ἑνὸς πλοηγὸς ἦλθεν εἰς τὸ τρεῖστιον καὶ το ὠδήγησε διὰ μέσου τῶν στενῶν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Φιλοβούργου.

Ἡ πόλις αὕτη κατέχει τὸ στενὸν ἀλίπεδον, τὸ ὅποιον χωρίζει ἓνα ἡμικυκλικὸν ὄρμος ἀπὸ μίαν ἀλυκὴν ἀρκετὰ μεγάλην καὶ προσεγγόρμον. Ἀλλῶς τε τὰ ἀλατοφόρα τέλματ' εἶνε ὁ κυριώτερος πλοῦτος τῆς νήσου· ἀρκεῖ νὰ μάθετε ἐπὶ ἡ ἐτησίᾳ παραγωγῇ τῶν συμποσῶναι εἰς 3,600,000 ἐκατόλιτρα ἁλατος.

Ὁ Ἀλβέρτος Λουβὲν δὲν εἶχε κανένα συγγενῆ εἰς τὸν Ἅγιον Μαρτίνον. Ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του ἔμειναν ἀπὸ πολλοῦ εἰς Ροττερδάμην τῆς Ὀλλανδίας. Καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἶχε φύγῃ τίσον μικρὸς ἀπὸ τὸ Φιλοβούργον διὰ νὰ ἐλθῇ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὥστε δὲν εἶχε καμμίαν ἀνάμνησιν τῆς νήσου. Πράγματι, ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀριστεῖς μας, μόνος ὁ Οὐμβέρτος Πέρκινς εἶχεν ἀκόμη τοὺς γονεῖς του εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀποικίαν τῆς Ἀντιγόας. Ἦτο λοιπὸν διὰ τὸν Ἀλβέρτον Λουβὲν μοναδικὴ ἡ εὐ-

καιρία νὰ πατήσῃ, διὰ τελευταίαν βεβαίως φοράν, τὸ πόδι του εἰς τὸν τόπον ὅπου εἶχε γεννηθῇ.

Καὶ φαντάζεσθε τὴν συγκίνησιν του.

Ὁ «Γοργὸς» ἔμεινεν εἰς τὸν λιμένα ἐκείνον εἰκοσιτέσσαρας μόνον ὥρας. Ἐκεῖ, οὔτε ὁ Χάρρης Μάρκελ, οὔτε κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἰδιούς του διέτρεχαν τὸν κίνδυνον μήπως ἀναγνωρισθῶν. Ὁ κίνδυνος αὐτὸς ἦτο μεγαλειότερος εἰς τὰς ἀγγλικὰς Ἀντίλλας, τὴν Ἀγίαν Λουκίαν, τὴν Ἀντιγόαν, τὴν Δομινίκαν, ἐ-

ποὺ ἐπρόκειτο νὰ μεταδοῦν, καὶ ἰδίως εἰς τὴν Βαρβάδος, ὅπου ἔμεινεν ἡ κυρία Κητλεν Σεῦμαρ, ὅπου βεβαίως θὰ παρετεινέτο ἡ διαμονὴ τῶν ἀριστείων τῆς Ἀντιλιανῆς Σχολῆς.

Ὁ κ. Πάτερσων καὶ οἱ νεαροὶ σύντροφοί του περιωρίσθησαν νὰ κάμουν ἓνα περίπατον εἰς τὴν μακρὰν ἰδὼν τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ ἡ πόλις τοῦ Φιλοβούργου, καθὼς εἶνε κτισμένη ἐπὶ τοῦ στενοῦ ἀλίπεδου τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ λιμένος.

Ἐτελείωσεν ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἀλβέρτου Λουβὲν, καὶ ὁ «Γοργὸς» δὲν εἶχε πλέον νὰ κόμῃ ἄλλο παρὰ νὰ σηκωθῇ στὰ πανιά. Ἀλλὰ, ἐν τῇ ιδιότητι τῶν ὡς Γάλλοι, ὁ Λουδοβίκος Κλωδιὸν καὶ ὁ Τωνῆς Ρενώ εἶχαν μεγάλην ἐπιθυμίαν νὰ δεῖξουν τὴν παρουσίαν τῶν εἰς τὸ γαλλικὸν μέρος τῆς νήσου, τὸ ὅποιον κεῖται πρὸς βορρᾶν καὶ κατέχει τὰ δύο τρίτα

«Ἐπεριούταν τὰ ἀπογεύματα εἰς τοὺς κήπους.» (Σελ. 190, σελ. α'.)

Ο ΑΧΙΛΛΕΥΣ—ΚΟΥΡΕΥΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Ο 'Αχιλλεύς, όπως τον έδειχνε ο νουνός του, ή Λελές, όπως τον έφώναζαν στο σπίτι, έγινε μιά 'μέρα κουρέυς, — δηλαδή ο υιός της, όπως έλεγε μόνος του. Διότι ο 'Αχιλλεύς μας δεν έπρόφερε καλά τὸ Ρω.

Ο 'Αχιλλεύς είχε ώρατα σγουρά μαλλιά, κάτι ξανθά μαλλιάκια μακρυά, που έπεφταν έως τὸν ώμὸ του. Καί ή μαμμά του έναμάρονε τὸ παιδάκι της καί τὰ ώρατα μαλλιάκια του.

Ο 'Αχιλλεύς όμως δεν έναμάρονε καθόλου, δὲν του ἄρσαν καθόλου τὰ μακρυά μαλλιά, διότι τον έναμναν νὰ φαίνεται σὸν κοριτσάκι. Καί ὅλο ἔλεγε στή μαμμά του νὰ τοῦ τα κόψει. Η μαμμά όμως ἔλεγε:

— Αμα θὰ γίνης ἔξ' ἐτῶν, θὰ φωνάξω τὸν κουρέα νὰ ἔλθῃ στὸ σπίτι, νὰ σοῦ κόψῃ.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ περιμένῃ ἓν μῆνα. Ἐνὰς μῆνας εἶνε παρκατόλῳ... εἶνε

• Ἐπῆρε τὸ μεγάλο ψαλίδι... •

τέσσερες ἑβδομάδες καί δύο ἡμέρες. Καλέ, ποῦ νὰ περιμένῃ ὁ 'Αχιλλεύς μας! Γι' αὐτὸ ἓνα πρῶτ' ἐπῆρε τὸ μεγάλο ψαλίδι τῆς μαμμᾶς του καί ἄρχισε νὰ κόβῃ τὰ κατσαρά του, μιά ἐδῶ καί μιά ἐκεῖ, ὅπου ἔφθναν τὰ χεράκια του. Καί ἤτον πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸν ἐαυτὸ του.

Ἡ μαμμά όμως; — Ἡ μαμμά δὲν ἔμεινε καθόλου εὐχαριστημένη ὅταν εἶδε τὸ ἀγοράκι της ποῦ ἔγινε τόσο ἄσχημο, μὲ τὰ μαλλιά του ἄλλου μακρυὰ καί ἄλλου κοντά!

Ὁ μπαμπᾶς μάλιστα, διὰ νὰ τον τιμωρήσῃ διὰ τὴν παρακοή του, διέταξε

νὰ τον ἀφήσου, ἔτσι μιά ἑβδομάδα. Καί μὲ ποῖον ἐγελούσαν τότε ὅλα τὰ ἀγοράκια καί τὰ κοριτσάκια ποῦ τὸν ἐγνώριζαν;

Ἐγελούσαν μὲ τὸν 'Αχιλλέα, ποῦ ἦταν κουρεμμένος ἔτσι ἄσχημα.

Μά, βέβαια! — ποῖός του εἶπε νὰ εἶνε τόσο παρήκοος καί νὰ θέλῃ μόνος του νὰ κόμῃ τὸν κουρέα;

Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

ΕΙΔΑ ΟΝΕΙΡΟ:

[ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟ ΚΟΡΙΤΣΙ]

(Εἰσέρχεται τυλιγμένη μέσα στὴν πλατεῖα τῆς ποδιᾶ μὲ μαγίγια.)

Ὦ! τί ώρατο ὄνειρο ποῦ εἶδα ἀπόψε! Ὀνειρο, μὰ τί ὄνειρο! Σὺν παραμυθί...

γεμάτο ἀπὸ τόσο ὥρατα πράγματα, ποῦ... εὔτε στὸν ὕπνο σας δὲν τα εἶδατε!

Δὲν το πιστεύετε, αἱ... Μά, ποῦ το ξέρω ἐγώ, ἂν βλέπουν ὄνειρα οἱ μεγάλοι; Ἡ μαμμά λέγει πῶς βλέπουν, καί

πολλές φορές μου λέγει τὰ δικά της, μὰ δὲν μ' ἀρέσουν. Εἶνε σθερά, μόνον...

σαν τὰ πράγματα που γίνονται τὴν ἡμέρα... Δηλαδή, ὅχι κάθε μέρα... Διότι αὐτὸ που βλέπετε καί

γίνεται σήμερα, μὴ θαρρεῖτε πῶς γίνονται καθεμέρα!...

Τέλος πάντων, ἐγὼ βλέπω ἔκτακτα ὄνειρα. Ἀπίστε ἔβλεπα πῶς ἐπῆγαν σὲ τὸ θάτρο κ' ἐφορούσα

μιά ώρατα μεγάλη πελερίνα, σὸν τῆς μαμμᾶς. Νὰ την κι' ὅλας...

(Σκεπάζεται γρήγορα μὲ τὴν πελερίνα, καί στρέφει πρὸς τὸ κοινόν.)

Βλέπετε τί ώρατα ποῦ εἶνε; Κρίμα, ποῦ δὲν μπορῶ νὰ την φορῶ σὸν τὴ μαμμά. Αὐτὴ ξέρει καί την φορεῖ λαμπρά. Μὰ ἐγὼ εἶμαι πολὺ μικρὴ ἀκόμα, καί μπερδεύομαι ἄμα κάνω νὰ περπατήσω μὲ τὴν πελερίνα...

(Περπατεῖ ἐπιδεικτικά, ἀλλὰ κάθε λίγο σκουτουφλά, διότι πατᾶ τὴν μακρυὰ πελερίνα, ποῦ σέρνεται γύρω της.)

Στὸ ὄνειρο όμως, ἐπεριπατοῦσα ὥρατα... Δηλαδή δὲν ἐπεριπατοῦσα, διότι ἐπῆγα μὲ τ' ἀμάξι, κ' εὐρέθηκα ἔξωφα στὸ θεωρεῖον τοῦ θεάτρου. Ἐφο-

ρούσα ἐκεῖ κατὶ ὥρατα ρούχα, σὸν βασιλοπούλα... Νά, ἔτσι!

(Βγάζει γρήγορα τὴν πελερίνα καί τὴν ποδιᾶ, καί μένει μὲ ὥρατον φόρεμα τοῦ θεάτρου.)

Ὅλος ὁ κόσμος ἐμένα ἐκύτταζε, καί ὅλοι ἐγελούσαν... Ποῖος ξέρει γιατί... Τὰ ὄνειρα, βλέπετε, εἶνε τόσο περίεργα καμιά φορά! Ἐξάρνα, νὰ σου κ' ἐρ-

χεται βισστιλός-βισστιλός, ἓνας κύριος, καί μου λέγει:

— Γρήγορα! γρήγορα, δεσποινὶς Εἰρήνη! Γρήγορα στὴ σκηνή. Ἐσὺς περιμένουν ν' ἀρχίσῃ ἡ πρᾶστασις.

Ἐγὼ ἐτινάχθηκα ἴσα μ' ἐκεῖ ἐπάνω. — Ἐμὲν περιμένουν;... νὰ κάμω τί;

— Μά, σὰς εἶπα, γιὰ τὴν παράστασι. Τὸ ξέρετε πολὺ καλά... Ἐχετε τὸ σπουδαιότερο μέρος ἐσεῖς, θὰ κάνετε τὴ βασιλοπούλα.

Ὦ, θεέ μου! Τὸ ὄνειρό μου ποῦ ἦταν ὅλο χαρά, ἔγινε τότε ὅλο τρομάρα.

— Καλέ, ποῖα πράστασι; Ποῖο μέρος; Οὔτε εἶδῃσι ἔρχα. Φαίνεται ὅτι τὸ εἶ-

χα ξεχάσῃ καί μ' ἐπικίσει μιά λαχτάρα, ἓνα καρδιοκτύπι!... Δὲν ξέρω κ' ἐγὼ ποῦ ἦρα τὴ δύναμιν αὐτὴν, νὰ ἔβγα ἀπὸ τὸ θεωρεῖον, νὰ βάλω στὰ μαλλιά μου μιά κορωνίτσα... νὰ ἔτσι, — ν' ἀ-

φήσω τὴν οὐρὰ τῆς φούστας μου νὰ σέρνεται... νά, ἔτσι, — καί νὰ βγῶ στὴ σκηνή.

(Ἐνῶ λέγει αὐτὰ, βάζει στὰ μαλλιά της μιά κορωνίτσα, ἡ ὁποία πέφτει νὰ εὐρίσκεται κοντὰ της, ἐπάνω στὸ τραπέζι. Ἐκουμπᾷ μιά κόψα τῆς φούστας, καί ἀφίνει νὰ πέσῃ ἡ οὐρὰ τῆς μακρυᾶ. ὅλα αὐτὰ ὅμως πολὺ γρήγορα.)

Ἄμα εὐρέθηκα στὴ σκηνή, ἔμπρὸς εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἔκαμα μιά ώρατα ὑπόκλισιν... νά, ἔτσι, (ὑποκλίνεται), κ' ἐπλησίασα, ὅσο μποροῦσα πρὸς τὸν κοντὰ στὴν τρύπα τοῦ ὑποβολέως... νά, ἔτσι, (τὸ ἐκτελεῖ.) Ἐτέντωσα τ' αἰτιά μου... νά, ἔτσι, μὰ δὲν κατάρθωσα οὔτε μισὸ λογάκι ν' ἀκούσω... Ἀκουσα κατὶ φωνές, μιά φασαρία, κατὶ γέλια... Μ' ἐ-

σφύριζαν; μ' ἐχειροκροτοῦσαν; Δὲν μποροῦσα νὰ καταλάβω... Μοῦ ἤλθε νὰ τους ἐρωτήσω, ἀλήθεια, μὰ... δὲν ἐπρόφρασα. Ἐκείνη τὴ στιγμή ἐξόπνησα, κ' ἐτινάχθηκα ἴσα μ' ἐκεῖ ἐπάνω, σὸν νὰ ἐγλύτωσα ἀπὸ κανένα μεγάλο κίνδυνο...

Ἄχ! ἦταν ὄνειρο, καί τὸ θεάτρον, τὰ σφύριγμα, τὰ χειροκροτήματα, ἡ φασαρία ἐκείνη...

Μπα! πάλι τὰ ἴδια; Γελάτε, βλέπω! χειροκροτεῖτε; Μά... μὰ... νὰ το πιστέψω. Ἀλήθεια, μοῦ φαίνεται πῶς ὀνειρεύομαι ἀκόμα.

(Ἐπὶ κλίματι καὶ ἐξέρχεται.)

ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

Η ΝΕΡΑΙΔΑ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ

Στὴ λίμνη μὲ τὰ δένδρα τὰ Ἰσκιερά, Ἡ ροδαλή Αὐγὴ γεμάτη χάρι.

Μέσα στὰ κρυστάλλινά της νερά, Γέρνει σὸν σὲ καθρέφτη μὲ καμάρι.

Κι' ἀπ' τὰ νύχθ που σκορπᾶ τὰ δροσερά, Τὰ πι' ὄμορφα τριγύρω της τ' ἀπλόνει,

Καί τὰ λευκά νερά της ἐλαφρὰ Σκεπάζει μὲ γλυκόχρωμο σεντόνι.

— Βασιλισσά σου νάχῃς ζηλευτὴ τὴν ὄμορφη Νεράϊδα δὲν ἀξίζει.

Καί τί στολίδι σοῦχει δῶση αὐτὴ; Μόνο ἡ Αὐγὴ σου πάντο σε στολίζει,

Κι' οὕτῃ βασιλισσά σου θάταν ταιριαστή!

Μὲ τὴν πνοή της—ταῦγινδ τ' ἀγέρι, — Μουρούρισε, — καί νὰ καθρεφτιστῇ

Στὰ ἑστέρα τῆς λίμνης γέρνει μέρη.

Μὰ βλέπει ἐκεῖ βαθεῖα τὰ μαγικά Τὰ ώρατα τῆς Νεράϊδας τῆς παλάτια,

Ποῦ αἰώνια τὴ στολίζουν μυστικά, Μὲ φέγγη ποῦ θαμπόνουνε τὰ μάτια!

ΑΓΙΑΔΗ Π. ΚΟΥΠΠΑ

ΤΑ ΔΥΟ ΚΑΝΑΡΙΝΙΑ

— Καί τ' ἀγαπᾶς ἀνέμα. Μερὶς, τὰ καναρίνια;...

— Ὦ! πάντοτε, ἂν καί τώρα πολὺ λίγος καιρὸς μου μένει μὲ τὰ καναρίνια που διδάσκω...

Ἐγελάσαμε πολὺ καί αἱ δύο μὲ τὴν ἀνάμνησιν ἐκείνην τῶν παιδιῶν μας χρόνων. Ἡ φίλη μου Μερὶς εἶνε τῶρα διευθύντρια παρθενωγείου εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλ' ἡ καλὴ τῆς καρδιᾶ ἔμεινε πάντοτε παιδικὴ καί ἀφελής. Ἐ-

χάμε γνωρίσθῃ πολὺ μικρὴς εἰς τὸ χωριό, τὴν ἐποχὴν που συιέβαινεν ἡ ἀκόλουθος ἱστορία.

Μίαν ἡμέραν τῆς ἔφερεν ὁ πατέρας της ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας ἓνα ώρατο κλουβάκι μ' ἓνα καναρίνι. Φαντάζεσθε πλείον τὴν χαρὰν τῆς Μερὶς, ὅταν ἔλαβε τὸ δῶρον ἐκεῖνο. Οὔτε μὲ βασιλεῖον δὲν θά το ἄλλαξε. Ἐβάζε τὸ κλουβὶ ἐπάνω στὴν καρέκλα διὰ νὰ βλέπῃ ἀπὸ κοντὰ τὸ καναρίνι, τοῦ ὠμιλοῦσε, τὸ ἐκῆτευε. — κ' ἐκεῖνο δὲν τὴν ἐτοιμοποιεσε. Κάθε πρῶτ' ἐδινε ἓνα κουκουνάρι, καί τὸ καναρίνι το ἄρπαζε ἀπὸ τὸ χέρι της μὲ τὴ μυτίτσα του! τὸ βράδυ τοῦ ἔδινε πεξιμάδι. Τέλος πάντων, τὸ ἐκκλόμαθ' ἀπὸ τὴν πολλὴν περιποίησιν.

Αὐτὴ ἡ χαρὰ ἐκράτησε ἀρκετὸν καιρόν, ἀλλὰ ἓνα πρῶτ' κανέναν δὲν ξέρει πῶς, ἡ Μερὶς εὐρέθη τὸ πουλάκι της πεσπασμένον μισὰ στὸ κλουβί. Κατ' ἀρχὰς δὲν ἤθελε νὰ το πιστεύτῃ ὅτι τὸ πουλάκι ἐκεῖνο που ἦταν τόσο ζωηρὸ καί πεταχτὸ τὴν προηγουμένην ἡμέραν, ἀπέθανεν ἔτσι ἔξωφρα! ἐπίστεθι όμως,

ὅταν εἶδεν ὅτι, ὅσον καί ἂν το ἐξέστανε μὲ τὰ χεράκια της καί τὴν ἀναπνοή της, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ το ζωντανεύσῃ. Ἐίλαυσε, ἔχυσε πικρὰ δάκρυα, ἀλλὰ ἡ ναγκάσθη νὰ το πῆρῃ ἀπὸρρα. Αὐτὴ ἦτο ἡ πρῶτη λύπη της, καί δὲν τὴν ἐλυσμόνησεν ἀπὸ τότε...

Ἐκαμε τότε τὴν κηδεῖν τοῦ καναρινιοῦ της, κ' ἐκάλεσε ὅλους τοὺς μικροὺς τῆς γειτονίας. Ἐβάλε τὸ πεσπασμένον πουλάκι ἐπάνω σ' ἓνα καροτσάκι σκεπασμένον μὲ ἄνθη καί στολισμένον μὲ γιρλάντες ἀπὸ φύλλα, καί ἡ κηδεῖν ἐτράδῃζε ἔως τὸ περισσότερον ἀνθισμένον μέρος τοῦ κήπου, ὅπου ἡ Μερὶς το ἔθαψε εἰς ἓνα μικρὸ λάκκο...

Ἀλλὰ, ὅταν ἐπέστρεψε στὸ σπίτι, πάλιν τὴν ἐπῆραν τὰ δάκρυα μόλις εἶδε τὸ κλουβάκι ἄδειο. Καί ἀπὸ τότε ἦτο διαρκῶς λυπημένη καί μελαγχολικὴ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

ζητῶ, καί ἀνάστησε τὸ καναρίνι μου! καί τότε νὰ ὀθῇ κ' ἐγὼ πόσο θ' ἀγαπῶ ὅλα τὰ παιδάκια, ἀμα μεγαλώσω...

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἐπῆγε κ' ἐκοιμήθη ἡσυχῇ, καί τὸ πρῶτ' ἐξόπνησε χαρούμενη καί γελαστή, διότι τῆς ἔγινε ὅτι ἄκουσε τὸ φαιδρότατον κελᾶδμα τοῦ καναρινιοῦ της.

— Μά... δὲν εἶνε ἀλήθεια, ἐκείνη.

Ὀνειρον εἶδα, φαίνεται. Νά, τώρα που ξύπνησα, δὲν ἀκούεται τίποτα.

Ἐσηκώθη όμως γρήγορα-γρήγορα κ' ἔτρεξε στὸ παράθυρο, ὅπου τῆς ἔφάνη ὅτι εἶχεν ἀκούσῃ τὴν φωνὴν τοῦ ἀγαπημένου της, καί ἔμεινεν ἐκστατικὴ, ὅταν εἶδε κατὶ νὰ χοροπηδᾷ μέσα στὸ κλουβάκι. Ἀλλὰ τὸ κλουβὶ ἦταν βαλμένο τόσο ψηλά, ὥστε δὲν μποροῦσε νὰ το διακρίνῃ. Ἐφώνασε λοιπὸν τὴ μαμμά της καί τὴν παρεκάλεσε νὰ ξεκρεμάσῃ τὸ κλουβί.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

Ἐπλησίαζαν αἱ ἑορταὶ τοῦ Πάσχ.

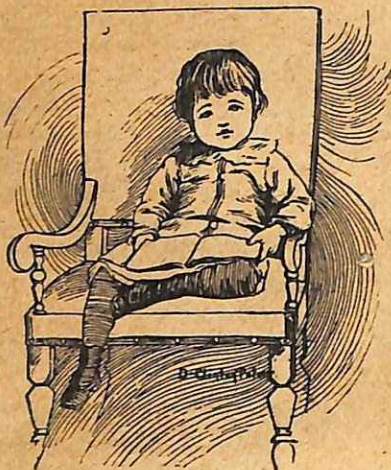
« Ἐκαμε τὴν κηδεῖν τοῦ καναρινιοῦ της. » (Σελ. 197, στήλ. 6'.)

Καί μίαν ἡμέραν ἡ Μερὶς εἶπε εἰς τὴν μεγάλαν τῆς ἀδελφόν, τὸν Ἀνδρέαν:

— Ἀκουέ με, Ἀνδρέα... μεθύριον ἔχομεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Δὲν μπορεῖ

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΦΥΛΛΟΝ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΑΜΙΛΛΑ ΠΡΑΚΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ο Πρώτος Διαγωνισμός του κατά φύλλον Ξεσπαθώματος, ο οποίος είχε προκηρυχθεί εξάμηνος, λήγει την 30 Ιουνίου. Επομένως από 1ης Ιουλίου θ' αρχίσει νέος Διαγωνισμός, και διά να προετοιμασθούν όσοι εκ των φίλων μου έχουν την επιθυμίαν να διαγωνισθούν εις τούτον, δημοσιεύω την προκήρυξιν από τώρα.

Τ' Αποτελέσματα του Πρώτου Διαγωνισμού θ' δημοσιευθούν δύο ή τρεις

εβδομάδας μετά την 30 Ιουνίου, διότι θ' χρειασθώ κιόρως διὰ νὰ μετρηθῶν τὰ πωληθέντα φύλλα καὶ νὰ ὁρισθῇ ἡ θέσις τῶν Πρακτόρων. Ἐν τούτοις εἰμὶ πορὶ νὰ εἰπω ἀπὸ τῶρα ὅτι εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν Πρῶτον Διαγωνισμόν, ἐλπίζω δὲ ὅτι ὁ Δεύτερος θ' ἀδῶται πολὺ καλλίτερον ἀποτελέσματι. Κάθε πρῶτον δύσκολον, λέγει ἡ παροιμία· συνεπὶς τὸ δεύτερον θ' εἶνε εὐκολώτερον, καὶ εἰς τοὺς παλαιούς Πράκτορας θ' ἀποτεθῶν τῶρα πολλοὶ νέοι, οἱ δὲ πρῶτοι θ' ἐντείνουσι τὰς προσπάθειάς των διὰ νὰ πωλήσουν ἀκόμη περισσότερα φύλλα.

Καὶ ἐν πρώτοις παλαιοὶ καὶ νέοι πρέπει νὰ ἀναγινώσκουν μετὰ προσοχῆς τὰς ἐπομένας ὁδηγίας, διότι οἱ ὅροι μὲς ἐτροποποιήθησαν.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

Οἱ Πράκτορες ἐγγράφουν εἰς τὴν «Διάπλασιν» συνδρομητὰς κατὰ φύλλον, ἥτοι ἀγοραστὰς πληρόντας 15 λεπτά τὴν ἐβδομάδα ἐκ τοῦ Ἑσωτερικοῦ καὶ 15 ἐκατοστὰ τοῦ φράγκου ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ, ὅταν δὲ τὸ φύλλον εἶνε διπλοῦν, λεπτὰ ἢ ἐκατοστὰ 30.

Οἱ Πράκτορες ἀναλαμβάνουν τὴν εἰσπραξίν τοῦ ἀντιτίμου ἀπὸ τοὺς ἀγοραστὰς των, τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ εἰς τὸ Γραφεῖόν μου, καὶ τὴν διανομὴν τῶν φυλλαδίων, τὰ ὅποια στέλλονται ὑπὸ μίαν ταϊνίαν πρὸς αὐτοῦς, ἰτάριθμῳ μὲ τοὺς ἀγοραστὰς των.

Εἰς οὐδέναν τῶν ἀγοραστῶν στέλλεται τὸ φύλλον ἂν εὐθείας. Διὰ νὰ γίνῃ τούτο, ἀπαιτεῖται νὰ προκαταβῇ ὁ ἀγοραστὴς τὸ ἀντίτιμον μιᾶς τοῦλάχιστον ἐξαμηνίας (δρχμῶς 4 ἐκ τοῦ Ἑσωτερικοῦ, καὶ φρ. χρ. 4,50 ἐκ τοῦ Ἑξωτερικοῦ.)

Οἱ Πράκτορες ὅσοι ἔχουν ἐπαρκῆ ἀριθμὸν ἀγοραστῶν, δύνανται βέβαια νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον τῶν παραγγελλομένων φυλλαδίων προκαταβολικῶς, καθ' ἐβδομάδα. Οἱ ἔχοντες ὅμως ὀλίγους ἀγοραστὰς, ὥστε νὰ μὴ ἀποτελεῖται ἐπαρκὲς ποσὸν καθ' ἐβδομάδα, δύνανται νὰ στέλλουν τὸ ἀντίτιμον κατὰ μῆνα, ἥτοι ἔχουν πίστωσιν ἑνὸς μηνός.

Τὸν ἐπόμενον μῆνα φυλλάδια ἐπὶ πιστώσει δὲν στέλλονται πρὸς τοὺς Πράκτορας, ἐὰν δὲν ἐξοφληθῇ ὁ λογαριασμὸς τοῦ προηγουμένου. Τὰ δὲ κατὰ παραγγελίαν αὐτῶν σταλέντα φυλλάδια εἶνε ὑπ' εὐθύνην των καὶ θεωροῦνται πωλημένα. Μὲ ἄλλους λόγους, οἱ Πράκτορες δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπιστρέψουν φυλλάδια ὡς ἀπώλητα.

Εἰς τ' ἀποτελέσματα, ἐκείνοι μόνον οἱ Πράκτορες θ' ἀλη-

θοῦν ὑπ' ὄψει, οἱ ὅποιοι θ' ἔχουν ἐξοφλήσῃ τὸν λογαριασμὸν μέχρι λεπτοῦ. Οἱ καθυστεροῦντες θ' ἀποκλεισθῶν ἀπὸ τὸν Διαγωνισμόν, καὶ θ' ἀναφερθῶν τὰ ὀνόματά των καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀποκλεισμοῦ των.

Ὁ ἁπλοῦς τεσσάρων τριῶν ἀποστολῆς χρημάτων εἶνε διὰ τὰ χρονομικῆς ἐπιταγῆς. Ἐλλείψει τοιούτης, οἱ Πράκτορες δύνανται νὰ ἐμβάζουν τὰ χρήματα δι' ἐπιστολῆς συστημένης εἰς χαρτονομίσματα καὶ γραμματοσήμα ἐλληνικὰ οἱ ἐν Ἑλλάδι, καὶ εἰς χαρτονομίσματα καὶ γραμματοσήμα τοῦ τόπου των οἱ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ (οἱ ἐν Τουρίκῃ δύνανται νὰ στέλλουν ὁθωμανικὰ γραμματοσήμα, ἀλλὰ τοῦ Ἑσωτερικοῦ, καὶ ὑπολογίζοντες 5 γερὰ γρόσια δι' ἑκάστην φράγκον.)

Ὁ Πράκτωρ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐρωτήσῃ πόσῃ φυλλάδιον πωλεῖ ἕτερος Πράκτωρ. Τοιαῦται ἐρωτήσεις θ' μένουν ἄνευ ἀπαντήσεως.

Αἰτῆσαι περὶ μεταγραφῆς Ξεσπαθώματος, εἴτε ἀπὸ τακτικῶς εἰς κατὰ φύλλον καὶ τάνάπλιν, εἴτε ἀπὸ ὁμάδος εἰς μονάδα, ἢ ἀπὸ συνδρομητοῦ εἰς ἄλλον συνδρομητήν, κτλ. εἶνε ἀπαράδεκτοι.

Οἱ ἀγοραστὰς δύνανται νὰ ἀποκτήσουν, ἂν θέλουν καὶ ὅποτε θέλουν, ὅλα τὰ δικαίωματα τοῦ συνδρομητοῦ, (ἐκτὸς τοῦ Λαχείου), καταβάλλοντες ἐπ' ἀπαξ δι' ἑν ἔτος φρ. χρ. ἢ δρ. 1,20. Τὸ ποσὸν τούτο πρέπει νὰ σταλῇ ὅχι ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἀλλὰ διὰ τοῦ Πράκτορος, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἀγοράζει τὸ φύλλον.

Ὅσοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν προκταβάλουν τὸ ἀντίτιμον μιᾶς ἐξαμηνίας, ἀποκοτῶν αὐτοδικαίως τὰ δικαίωματα τοῦ συνδρομητοῦ, χωρὶς νὰ προσθέτουν τι ἐπὶ πλέον.

Ἀνάγκη ἀπόλυτος νὰ ἔχῃ ἕκαστος Πράκτωρ ἰδιότερον βιβλίον (τετράδιον), διὰ νὰ κρατῇ ἐν τάξει καὶ ἀκριβεῖα τοῦ λογαριασμοῦ του καὶ ἀπέναντι ἐμοῦ καὶ ἀπέναντι τῶν ἀγοραστῶν.

Οἱ Πράκτορες πρέπει νὰ γράφουν τὰς παραγγελίας των, εἰς ἰδιαιτέρην ἐπιστολὴν, δηλαδὴ ὅχι εἰς τὴν ἰδίαν ἐπιστολὴν τὴν ὅποian στέλλουν διὰ τὴν Ἀλληλογραφίαν τῆς Διαπλάσεως. Νὰ μὴ σημειοῦν δὲ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ἔτος τῶν ζητούμενων φύλλων, — ὅχι τὴν ἡμερομηνίαν των, — καθὼς διὰ νὰ μὴ γίνετα λάθος.

ΟΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ὁ Διαγωνισμὸς οὗτος εἶνε ἀνεξέχρητος τοῦ ἄλλου Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος, ὁ ὁποῖος ἐπροκηρύχθη εἰς τὸ 22 φύλλον. Δύνανται τίς νὰ λάβῃ μέρος καὶ εἰς τοὺς δύο, ἢ εἰς τὸν ἕνα μόνον, ὅποιον θέλει.

Ἡ διάρκεια τοῦ Β' Διαγωνισμοῦ τοῦ κατὰ φύλλον Ξεσπαθώματος εἶνε πεντάμηνος. Ἀρχίζει ἀπὸ 1 Ιουλίου καὶ θ' ἀτελειώτῃ τὴν 30 Νοεμβρίου (διότι τὴν 30 Νοεμβρίου, ὡς προαναγγέλλα, θ' ἀτελειώτῃ φέτος ὁ τόμος τῆς Διαπλάσεως, συμπληρουμένου, ὁ δὲ τῆς ἐκδόσεως διπλῶν, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 52 φυλλαδίων, τὴν δὲ 1ην Δεκεμβρίου θ' ἀρχίσῃ νέον ἔτος καὶ νέος Διαγωνισμός.)

Βραβεῖον Πρώτης Τάξεως

Τὸ Βραβεῖον τούτου θ' ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας ὅτοι ἀπὸ 1ης Ιουλίου μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1904 θ' ἔχουν διαθέσει ἀπὸ 561 φύλλα καὶ ἄνω. Ὅλων τούτων θ' δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἡ εἰκὼν, ὃ δὲ διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θ' ἀνακηρυχθῇ κορυφαῖος, καὶ ἡ εἰκὼν του θ' δημοσιευθῇ ἐν τῇ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλύτερον σχῆμα.

(Ἄν εἰς τὸν Διαγωνισμόν τούτον λάβουν μέρος καὶ Μικροὶ Σύλλογοι ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούντων πρὸς πώλησιν φύλλων, τότε θ' ἀνακηρυχθῇ χωριστὰ καὶ Κορυ-

φαῖος τῶν Ὁμάδων, ὅπως καὶ εἰς τὸν ἄλλον Διαγωνισμόν.)

Εἰς τοὺς τυγόντας Πρώτης Τάξεως Βραβεῖου, ἐκτὸς τῆς δημοσιεύσεως τῶν εἰκόνων των, θ' σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐκδομένων κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος. Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων τούτων θ' εἶνε ἀνάλογος πρὸς τὸ ποσὸν τῶν φύλλων, τὰ ὅποια διαθέσεν ἕκαστος. Καὶ ὁ μὲν κορυφαῖος θ' ὑπολογίσῃ 40 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης λεπτὰ 30. (Παραδείγματα: χάρειν ὁ διαθέσας 1500 φύλλα, ἂν εἶνε κορυφαῖος. θ' παραγγείλῃ βιβλία ἀξίας φράγκων 60 (150X40), ἂν δὲ εἶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους, φράγκων 45 (150X30).)

Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θ' περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀπὸ 1ης Ιουλίου μέχρι 30 Νοεμβρίου 1904, θ' ἔχουν διαθέσει ἀπὸ 53 ἔως 560 φύλλα.

Ἐκ τούτων θ' βραβευθῶν, καὶ θ' δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν των, οἱ εἰκοσιπέντε πρῶτοι κατὰ σειράν, οἱ ὅποιοι θ' ἔχουν διαθέσει τὰ περισσότερα. Ἐὰν δὲ συμπέσῃ, ὁ εἰκοστός πέμπτος θ' ἔχῃ διαθέσει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν φύλλων μ' ἕνα ἢ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Πολλὰ προσκυνήματα ἀπὸ τὸν πατέρα μου, κύριε δάσκαλε, καὶ ὁρίστε αὐτὰ τὰ μῆλα.

Τὸν εὐχαριστῶ, παιδί μου, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ περαχθῇ εἰς πολλὰ... πάρα πολλὰ... Ἐτοίμει καὶ ἡ μητέρα; καὶ ὁ πατέρας εἶπε πῶς θ' ἐσάπιζαν, καὶ τί νὰ τὰ κάμωμε;

Εὐαγγέλιον ὑπο τῆς Ἀσπιδος Πασχαλίας

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΔΠΟ ὀλίγας μόνον λέξεις εἰς ὅλους σήμερον, διότι ἡ προκήρυξις τοῦ νέου Διαγωνισμοῦ δὲν μὰς ἔφεισε πάλιν τόπον.

Διὰ τὸν ἴδιον λόγον, αἱ προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν καὶ ἐκείων ἀκόμη, πρὸς τοὺς ὁποῖους ἀπαντῶ σήμερον, θ' ἀποσιωπηθῶν εἰς τὸ προσεχές.

Ἄν, ὡς μανθάνω, ἡ φίλη μου Κατίνα Π. εἴπῃν ὅτι τὸ ψευδώνυμόν της εἶνε Ἀταβύριον Ρόδου, ἤλπιζε βέβαια νὰ στετυθῇ, διότι εἶνε γνωστὸν ὅτι τὸ ψευδώνυμον τούτο ἀνῆκει εἰς εἶδος μου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, πρὸς τὸν Σὺλλογον «Νέστης».

Ἐγὼ ὑπ' ὄψει μου, Ἀσπίς τῆς Ἀθηνᾶς [ΕΕ] δύο ὥραις ἐπιστολάς σου καὶ ἐν ἔρχον εἰκονογραφημένον διττάριον, διὰ τὰ ὅποια σ' εὐχαριστῶ πολὺ.

Τῶντι, Μηλιωτόπουλο, τὸ χαρίων σὰς εἶνε ἱστορικόν. Μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν εἶδα τὴν φωτογραφίαν σου. Φίλησέ μου τὸ ἀδελφάκι.

Ὡραία ἡ ἐπιστολή σου, Ταπεινὸ Γίασμι, καὶ θ' εἶχα τὴν διάθεσιν νὰ σου δώσω εἶσημα, ἂν δὲν ἐσπεύδῃς σὺ νὰ ὁρίσῃς τὸν ἀριθμὸν. Συνήθως τὰ περισσότερα Εἶσημα τὰ πέρνει κανεὶς... ὅταν δὲν τα περιμένει.

Σὺ εἰσέλα, Κόρη τοῦ Αἰθέρους [Ε] τὸ βραβεῖόν σου. Ὁ περὶ οὗ ἐρωτᾷ εἶνε συνδρομητής. Πολὺ ἀπόρησα μὲ αὐτὰ τὰ κορίτσια ποῦ ἀπὸ 12 ἔτων θέλουν νὰ κάμουν τὰς μεγάλας δεσποινίδας!

Ἀδύνατον, Πρίγκιψ τοῦ Μαργαριῶ οἱ φίλοι σου ἐκείνοι θ' ἤλπιζον νὰ στετυθῇ. Ἐνὸς χρυσοῦ βιβλίου εἰμὶ πορὶ νὰ κάμῃ ἕνα Σῆμα ἀπαράλλακτον· ἀλλὰ θ' ἐζητήσῃ πολλά, ἴσως καὶ 10 φράγκα. Ὡστε, βλέπεις, ἡ παραποίησις δὲν συμφέρει.

Πρῶτον πρῶτον ἔλαβα τὸ διπλοῦν Ξεσπαθώμα τοῦ Ἀγγέλου τῆς Νίκης διὰ τὸν νέον Διαγωνισμόν. Ἀγγελος τῆς Νίκης! Καλὸς οἶωνός αὐτὸ τὸ ὠραῖον ψευδώνυμον.

περισσότερους ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θ' ἀπονεμηθῇ ἡ εἰκὼν καὶ ὅλων τῶν τῶν, ὅσοιδήποτε καὶ ἂν εἶνε.

Καὶ πρὸς τοὺς θ' ἀσταλῶσι βιβλία ὡς ἄνω, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν διαθέσας τὰ περισσότερα φύλλα θ' ὑπολογίσῃ 30 λεπτὰ δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων, οἱ δὲ ἄλλοι λεπτὰ 25.

Ἐπεινὸς θ' ἀπονεμηθῇ εἰς τοὺς λοιποὺς τῆς τάξεως ταύτης ὅσοι θ' ἔχουν διαθέσει τοῦλάχιστον 53 φύλλα, καὶ θ' αὖτε σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Γραφείου μου ἐπίσης ἐκδομένων, ἀξίας 20 λεπτῶν δι' ἑκάστην δεκάδα φύλλων.

Νὰ εἰπῶ τώρα ὅτι εἰς τὸν Διαγωνισμόν τούτον ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ λάβουν μέρος ὅλοι οἱ συνδρομηταί, καὶ ὅλα αἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως, καὶ τὰ δέλεαρά των, ὅσα ἔχουν ψευδώνυμον: Τὸ θεωρῶ ὁλοκατέλειον περιττόν· ὁ τίτλος «Πράκτωρ τῆς Διαπλάσεως» εἶνε τόσον εὐγενής, ὥστε θ' ἦτο σκληρότης ἐκ μέρους μου ἂν ἤθελα νὰ στερῇ τὸ δικαίωμα τοῦ οἰονδήποτε ἐκ τῶν φίλων μου, τῶν ὁποίων ὁ διακαὴς πόθος, τὸ γνωρίζω, εἶνε νὰ τον ἀποκτήσουν τὸ ταχύτερον. Ἐμπρὸς λοιπόν!

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ

ΠΤΩΧΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ

26. — Τὸ ἐν Πάτραις πτωχὸν παῖδιον, τὸ ἐγγράφειν προτέρως ὑπὸ τοῦ Σμαραγδίου Περιδεραιῶν καὶ περὶ τοῦ Σὺλλογου «Νέστης», μὴ γράφει συγκινητικώτερον ἐπιστολὴν καὶ με παρακαλεῖ νὰ το συστήσω καὶ πάλιν, μήπως εὐρεθῇ καμμία εὐγενὴς καρδιά νὰ το ἀνασῇ καὶ φέτω τὴν συνδρομήν. Τὸ κάμνω εὐχαρίστως, διότι εἶνε καλὸ παιδί καὶ ἀξιόστατον.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς μου τοὺς νέους μου φίλους: Ρεμβάζουσαν Καρδίαν, (Α.Π.Α.) Ταχυπόδα Ἀχιλλεῖα (Ν.Μ.Α.) καὶ ἐν τῶν ἄλλων δὲν ἦτο εὐδυνήθη· Ἐσπέρην (Κ.Χ.Π.) αὐτὸ ἐξέλεξα· γράφε καὶ ἐκ μέρους μου χαίρετισμὸς εἰς τὴν ἀδελφὴν σου, τὴν παλαιάν μου φίλην, τὴν ὅποian ἐνθυμοῦμαι πάντοτε· ἐλπίζω ὅτι καὶ σὺ θ' ἀδελφίσῃς εἰς τὰ ἔχνη της· Διακριθεῖσαν Ἀρσασεῖα (Ε.Α.) Κ. χαίρω πολὺ διὰ τὴν γνωρίμην πολὺ μοῦ ἤρεσεν ἡ ἐπιστολή σου· Μαθητὴν Ἀραγασίου (Ω.Ω.) εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις· καὶ Αἰγλήν ἐν Ζόφῳ (Ε.Κ.) πάρα πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ πρώτη σου ἐπιστολή καὶ περιμένω συνέχειαν ἀτελευτητον.)

Ἀλλὰγαί ψευδώνυμον: Ροδιζούσα Ἀγγή (Σ. Φ.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ καταξουν: ὁ Ἰκαρος μετὰ τὸ Ἀταβύριον Ρόδου, Εἰρήνην τὴν Ἀθηναίαν καὶ Ἀρσασεῖα Λαρίσσης· ὁ Κυρίαρχος τῆς Θαλάσσης μετὰ τὴν Σφακτηρίαν Σανταροῦλα, Κάριον Σόλβα, Ταπεινὸ Γίασμι καὶ Ἀθῶν Καρδίαν· τὸ Γαῖδουράγαθον μετὰ τὴν Διχρόνιον Φουέτιαν, Μελίοντα Διπλωμάτην καὶ Λαμάργον Ποντίκι· ἡ Ἰδιότροπος Νεῆτις μετὰ τὸν Διχηρόρον τῆς Νεολαίας, Αἰθέρην Ψυχρὴν, Βάδην Πάουελ, Εἰρωνεῖαν καὶ Πέταλον Ρόδου· ὁ Θεταλομαγνήτης μετὰ τὴν Πικραμένην Καρδοῦλαν, Αἰμοσταγὴ Χρωστήρα, Μυροδόλον Χαραυγὴν καὶ Ἀρσασεῖα Λαρίσσης· ὁ Μεγαλίς μετὰ τὸ Ἀδ. Ρε. Μι καὶ Ροδόχρον Βιολέταν· τὸ Ταπεινὸ Γίασμι μετὰ τὸ Περιδέρει Καρδίαν, Θεταλομαγνήτην, Κόρην τοῦ Μοριᾶ καὶ Βολιώτικην Δροσιάν· ἡ Ἀσπίς τῆς Ἀθηνᾶς μετὰ τὴν Ἀδραν τῆς Ἐλευθερίας καὶ Περιδέρει τῆς Καρδίας· ὁ Πύργος τῆς Πέτρας μετὰ τὸ Λουλούδι τῆς Καρδίας, ἡ Πικραμένη Σπινθηρὰ, Χειμωνιάτικον Ἠλίον,

Κόκκινον Κρίνον, Κίτρινον Νέστιον καὶ Ἀσπρὸν Ποντικῶν· ὁ Βάσκος δὲ Γάμος μετὰ τὴν Ἀρσασεῖαν Χάριν, ἡλεκτρικὸν Σπινθηρὰ, Κάριον Πολικὸν Ἀστέρα καὶ Ἀρμονίαν τοῦ Κόσμου· ὁ Μικρὸς Βολιώτης μετὰ τὴν Βολιώτικην Δροσιάν, Θεταλομαγνήτην καὶ Μικρὸν Πειραιωτάκι· ὁ Ἐσπέρης τῶν Ἀντικυθῶρων μετὰ τὴν Μυροδόλον Χαραυγὴν, Κόκκινον Κρίνον, Νεκτακόρακα, Διουσιὰ Πηγήν καὶ Ταπεινὸ Γίασμι· τὸ Ἐνδοξὸν Μεσολόγγιον μετὰ τὸν Χειμωνιάτικον Ἠλίον, Βούχωνα, Κάπο ρε, Ὁπερὰ καὶ Ἀρμοναυτικὴν Ἐκστρατείαν· ἡ Φίλη τῶν Καλῶν μετὰ τὴν Νύμφην τοῦ Σηκουάνα, Μις Δόγκαν καὶ ἡλεκτρικὸν Σπινθηρὰ· ὁ Μεγιστεὺς μετὰ τὴν Ἀμαζόντα τῆς Βουλώνης, Ἀταβύριον Ρόδου, Ζαππίδα, Ἰδιότροπον Νεῆτις καὶ Ἀθῶν Καρδίαν· ἡ Ἐσπέρη Νεφέλη μετὰ τὸν Ἀγγέλον τῆς Ἀγάπης, Ναυτοπούλαν τοῦ Μεσολογγίου, Ἀκακίαν, Ἐπος Πτερόν καὶ Ταπεινὸ Γίασμι· ὁ Ζαχαρίας Καθιδυνάτης μετὰ τὴν Μόνωσιν καὶ Ἀεθάκι τοῦ Βουνού· ἡ Ἀργυρὰ Παροελλήνος μετὰ τὸν Ἀστέρα τοῦ Βέρα, Μελαγχολικὸν Ἐρημότην, Παρηγόρον Ἀγγέλον, Ἀκακίαν καὶ Κνωόλεον Σημαῖαν· ὁ Χειμωνιάτικος Ἠλίος μετὰ τὴν Ἐλκωιάδα Παροελλήνος, Ἰππότην τοῦ Μεσολογγίου, Ἀρσασεῖαν, Ἐλλάδα καὶ Μαγευτικὴν Δάσος· ὁ Βαρυσμάραγδος Ζεὺς μετὰ τὸν Ἐρῆδον Δία, Ναυοικῶν, Ροδόδακτυλον Πῶ, Ἀγατέλλοντα Ἠλίον καὶ Ἀργυρὴν Παροελλήνον.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους της: Μελίοντα Διπλωμάτην (δὲν πιστεύω δὲ νὰ χρητιμοποιήσουν καὶ τὸ νέον γραφεῖον!) Μαγευτικὸν Δάσος, Μικρὸν Βολιώτην (ὠραία ἡ ἐπιστολή σου) Ἀγγέλον τῆς Νίκης (ναί, εἶχε συμπλακῇ ὁ πολιτισμὸς μετὰ τοῦ βαρβαρισμοῦ· αὐτὸ τὰ λέγει δὲ καὶ) Ἀσπρὴν Παροελλήναν (τὸ ἔστειλα ἐκ νέου) Κόκκινον Κρίνον (ὁ ὁποῖος ἐβίβληκε νὰ κάμῃ τὰ τετράδια του 100, καὶ τότε θ' ἀβραβεύσθῃ καλλίτερον) Βαρυσμάραγδον Δία (αἱ φιλικαὶ ἐπιστολαί, αἱ ἐγκάρτιαι ἐπιστολαί, γράφονται εἰς ὅσῳ τὸ δυνατόν ἀπλῆν καὶ ὁμιλουμένην γλώσσαν· καὶ ἀκριβεῶς διὰ νὰ τὴν γράφῃ κανεὶς μὲ χάριν καὶ με φυσικότητα, χρειάζεται ἐξάκρησις) Ἀκακίαν ([ΕΕΕ] ἔχω ὑπ' ὄψει μου καὶ τὰς δύο χαριτωμένας ἐπιστολάς σου· ὁ κ. Φαίδων σ' εὐχαριστεῖ πολὺ δι' ὅσα γράφεις ναί, εἶχα ἐξ ἀκοῆς τὸν μακαρίτην τὸν πατέρα σου, ὡς λαμπρὸν ἱερέα καὶ καλλίστον ἄνθρωπον) Κοπερόν Σπαθί (αἱ πῶς ἤθελα νὰ ἔβλεπα καὶ

ἐγὼ αὐτὸ τὸ γερὸ σπιτάκι ποῦ ἔκαμας ! . . .)
Πλοῦτον τοῦ Δουναβέως (ἔστειλα·) Τύλλιον
Ὀστέλλιον, Παιδικὴν Χαράν ([ΕΕ] δὲ τὴν
ὥραιον ἐπιστολήν· κ' ἐδῶ ἀρχίσει ἡ ζέση, ἀλλὰ
καὶ μετὰ διελμματα δροσιᾶς·) Νυκτοκόρακα
(θὰ ἦτο κίποιος ἄλλος ποῦ ὠμοῖαζε τὸ ψευδῶ-
νυμὸν, καὶ κατὰ λάθος ἐτέθη τὸ ἱδικόν σου·
δυστυχῶς τὴν δὲν εἰμπορῶν νὰ ἐνθυμῆθῃ, διότι·
οἱ γράψαντες περὶ αὐτοῦ ἦσαν πολλοί·) Ἀερο-
ναύην (ἐν ταῖς τοῖς ἐγὼ ἐλυπήθην ποῦ ἤθεες
καὶ δὲν σε εἶδα·) Πύργον τῆς Πέτρας ([Ε]
ὥραία ἡ περιγραφή τῆς ἐκδρομῆς· καὶ τὸ δελ-
τάριον ποῦ κατεσκευάσας μόνος σου μετὰ τὴν
φωτογραφίαν σου, ὠραϊοτάτα·) Ναυτοπούλαν
τῆς Ἀνδρου (ἡ ὁποία ταξιδεύει καὶ μου
στέλλει δελτάριον ἀπὸ τὸν Σουλταν·) Διά-
βολον Ἐσπερινὸν (φαντάζεσαι πόσον μ' εὐ-
χαρίστησε καὶ συγχρόνως πόσον μ' ἐλυπήσεν
ἡ ἐπιστολή σου· δὲν κάμω ὅσον περὶ αὐτῆς
ἐκτενέστερον, διότι φοβοῦμαι . . . τὴν μίμη-
σιν μ' ἐννοεῖς·) Ἑλληνα Ὀπλιτὴν (ποῦ εἶνε
τόσον εὐχαριστημένος μετὰ τὸν πόλεμον, τὸν ὁποῖον
τοῦ ἔστειλα· ἔχει ἀπελάσει διὰ τὰς διακοπὰς·)
Φωνηγράφον τοῦ Ἐδισσων (ὁ ὁποῖος ἐγέλασε
τόσον πολὺ μετὰ τοὺς κ. Βαμβα-οπούλους· ἀλλὰ
διατὶ γράφει τόσον βασιτικῶς·) Γλωσσόκο-
πάναν (εὐχαριστῶ·) Κρυφοδαγκανιάραν (τὴν
θερμότητα συλλυπητήριά μου δὲ τὸν θάνατον
τοῦ ἀγαπητοῦ σου νόνον· ἔξοχος ἄνθρωπος τῶ-
ν·) Ξενιτευμένο Ἑλληνοπούλο, Ψαρο-
πούλαν, Ζο-Ζὸ ([Ε] τί καλλιγραφία! ἔτσι
ἤθελα νὰ γράφω; νά·τα·) Δικηγορὸν τῆς Νε-
ολαίας (μετὰ τὴν θλίψιν θὰ κατακινήσεις τὸ ἐ-
λάττωμά σου· δὲν εἶναι ἔτσι·) Ἐρηβὸν τῶν
Ἀντικηθόρων (εὐχαριστῶ ποῦ διὰ τὸ ξεσπά-
θωμά·) Λιθόρα (σοῦ ἀπήνευσα καὶ περιμένω
εὐχαρίστως·) Κιτρινὸ Ντόμινο ([Ε] δὲν πρέ-
πει νὰ τοὺς μέμφω, διότι τὴν ἀπορίαν τῶν
ἐξέφρασαν· ἀλλὰ δὲν ἐννοήσῃ κανεὶς ἕνα
πράγμα, δὲ, πρέπει νὰ ἐρωτήσῃ·) Μαρίαν
Χατζὴ Γιάννη (ἔστειλα ἐκ νέου·) Νοητὴν
Ρομφαίαν ([ΕΕ] ὥραία καὶ ποικίλη αἰ ἐπι-
στολαί σου·) Ἑλληνα Ἀθλητὴν (εὐγε· κ'
ἐγὼ τώρα βλέπω, οἱ ἔχεις συνειδηθῇ ἀσκετὰ
εἰς τὴν ἐπιστολογραφίαν·) Χαριτωμένο Ἀγγε-
λοῦδι, Μιμητὴν τοῦ Σανταρόζα (ἔστειλα
μαζὶ μετὰ τὸ ψευδώνυμον, πρὶν νὰ στείλῃς καὶ
1. φρ. ὡς δικαίωμα ἀλλαγῆς·) Ὀλύμπιον Ἀ-
γῶνα (ἔστειλα·) Ἀνθος τοῦ Σολωμοῦ (κάμε
λοιπὸν ὀλίγην ὑπομονήν· νὰ γενέθλιά σου ἐβρα-
σαν, καὶ τότε ἡ καλὴ σου μαμμὰ θὰ σου χαρίσῃ
τὸ Σῆμα·) Ναπολέοντα Πρώτον (σοῦ ἔστειλα
Ἀγγελίας καὶ σ' εὐχαρίστῶ ποῦ διὰ τὰς κα-
λὰς διαθέσεις·) Μαύρην Χιόνα (βραβεῖον ἔ-
στειλα· καὶ εἰς ἀνταπόδον·) Λέοντα τῆς Νε-
μέας, Παπαροῦναν τῶν Ἀργῶν ([Ε] ἡ εἰκο-
νίσσα τῆς ἐπιστολῆς σου χαριτωμένη, ἀλόγος
μετὰ τὸ ἔξυπνον περιεχόμενον·) Νεαρόν Ἡθο-
ποιὸν (ὁ ὁποῖος φορεῖ τώρα τὸ Σῆμα μετὰ τόσον
καμάρι καὶ μάλιστα τὸ ἐξανυχρῶσας διὰ τὴν
λάμπη περισσότερον!) Κουκουναροθερμμέ-
νον (εὐχουαί πᾶσαν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ στέδιόν
σου καὶ ἀναμένω εἰδήσεις·) Ἀστέρρα τοῦ Βέρα
(αἱ ἀπαντήσεις σου πολὺ καλά·) Πολιχὸν Ἀ-
στέρρα (βραβεῖον ἔστειλα· δὲν εἰμπορῶ νὰ πο-
κλείσω κανένα, διὰ τὸν λόγον ὅτι καὶ ἄλλοι
εἰμπορεῖ νὰ ἔκαμαν τὸ ἴδιον χωρὶς νὰ το εἰ-
ξέω·) Μαρτίαν Γ. Ἀποστολίδου (ἐλήθη·)
Βρύχωνα (ὁ πόθος σου, βλέπει, εἶνε ἀπὸ ἐκεί-
νους οἱ ὁποῖοι εὐκολὰ ἐκπληροῦνται·) Ἰσπό-
την τοῦ Πηλίου, Σ. Βρετὸν (ἔχει· δικίον·
Ἐρμῆς·) εἶνε γραμμένον εἰς τὰ βιβλία μου·)
Ἀρῶν τῆς Ἐλευθερίας (ἔστειλα πῶς ἐπῆγαν
αἱ ἐξετάσεις·) Ἀποτόνον τοῦ Πυρρον ([Ε]
δὲν πειράζει ἡ ἀναβολὴ σοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν
νὰ γράψω· μίαν ὥραιον ἐπιστολήν·) Χαράν
τῶν Γοιέων ([ΕΕ] ἡ σημερινὴ ἐπιστολή σου μοῦ
ἐγάνη ἀκομῶναιότερα· εὐγε!) Μεταρχολι-
χὸν Ἐρημίτην (πραγματικῶς τὸ θαῆμα αὐτὸ
θὰ ἦτο πολὺ λυπηρὸν·) Βασκοπούλαν τοῦ Μ.
Αἰμον ([Ε] ἡ ἐπιστολή σου χαριτωμένη· διὰ

τῆς ἀνωμαλίας τὴν νὰ κάμω, ἀρῶς ἔχετε τέτοια
ταχυδρομεία·) ραγιζέται· διὰ σοῦ ἔστειλα πο-
τὴν 4 ἑβδομάδων φύλλα μαζὶ·) Στρατηγίαν Σαντα-
ρόζα (ἔστειλα·) Θεταλομαγνήτην (ὁ κ. Π. σοῦ
ἀπήντησεν ἱκετικῶς·) Ἰδιότροπον Νεάριδα
(ὁ δὲ δελφός σου θὰ γάρῃ τώρα εἰς τὰς πύ-
σεις, ποῦ θὰ δαδίσῃ ὅλα τὰ φυλλάδια μαζὶ·)
Ναυτοπούλαν τῆς Μεσολογίου ([Ε] ναί, εἰ-
δες τί κατεργάσαις αἱ ἀεὶ αἰεὶ τοῦ θεοῦ τῶν;
διὰ καὶ ἄλλα γὰρ ψευδώνυμα χρειάζεται· πλη-
ρωμή, διότι καὶ ἄλλαν· ἔστω καὶ αὐτὴ ἡ
μικρά, — ἀπαιτεῖ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν·) Μακρο-
λαίμην (βραβεῖον ἔστειλα· [Ε] διὰ τὴν ὥραιον
περιγραφήν·) Ἡλεκτρονικὴν Σπινθήρα, Σ. Α.
Στεφανίδην, Χειμωνιάτικον Ἡλιον (ἔστειλα·)
Ἀστερόεντα Ὀφθαλμὸν (καὶ βέβαια πρέπει νὰ
μελετᾷς!) Ἀριστον Ποδηλάτην κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβον μετὰ τὴν 7
Ἰουνίου θίκαντῶς εἰς τὸ προσχεῖς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 20 Ἰουλίου

Ὁ γὰρ τῆς τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ διὸν νὰ γράψω
τὰς λύσεις, ὡς οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν
τῷ ἱμαρτίῳ μας εἰς φανίλλους, ὧν ἕκαστος
πρωτίζει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται πρὸ 1.

262. Λεξιγέφυρος.

Παίρω μὲν Ὀλεανίδα
Καὶ κατόπι μὲν Γοργόνα,
Καὶ ἀμέσως παρ' ἐλπίδα
Βλέπω μὲν Δυναῖδα.

263. Στοιχειογέφυρος μετὰ τονογρέφου.

Ἄπο ἐξωτικό, κερπὶν
Ἐτερο, θὰ σχηματίσω,
Ἄν τὸ, ἀποκεφαλίσω,
Κ' εἴτα τὸν ὀυτονίσω,
Κ' εἴς τὰ ἄκρη τῶν πδῶν
Ἄν οὐρά, τοῦ προτκολλήσω.

264. Ἐξάγωνον

★ ★ ★
★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★

Ἐν ἐπὶ ῥημα σὸ πρῶτον, τίλε λύτα, θὰ ἰδῇς.
Εἰς τὸ δεῦτερον καὶ πέμπτον, δύο ἄνδρας τῆς
[Γραφῆς·]

Ἐνας μάντις τῶν ἀρχαίων, εἰς τὸ τρίτον ἄς τεθῇ
Καὶ σὸ ἄλλο, κατωκία, ὅπου μένουσιν μοναχοί.

265. Ἐσάγρα.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

τῆς Εὐρώπης, πόλις τῆς Τουρκίας καὶ νῆσος
μυθολογική.

266. Λεξιθῆρα.

Νὰ εὐρεθῇ λέξεις τῆς ὁποίας τὸ μὲν σύμφωνα
νὰ εἶνε ἐπὶ τὰ δε φωνήεντα δύο.

267. Φωνηεντογέφυρος μετὰ φράσιν.

Τῇ προσομῇ ἐνός· καὶ τοῦ αὐτοῦ φωνήεντος,
ὡς ἀσκήσεις· φορὴς ἐπαναλαμβάνουμένου, εἰς ἑ-
κάστον τῶν κάτωθι σωρῶν, ἐκ συμφώνων, — ὧν
ἡ τάξις δύναται νὰ μεταβληθῇ, — σχηματίζε-
ται ἑκάστη λέξις ἀποτελούσα κατὰ σειράν
φράσιν·

ρρρρρ - ννν - ε - μμμμμ

268. Μαγικὸν γράμμα μετὰ μαγικῆς συλλαβῆς.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων διὰ δύο ἄλλων, πάντοτε τῶν
αὐτῶν, σχηματίζονται ἄλλαι τόσας λέξεις. Ἐκ
τούτων πάλιν, τῇ ἀνταλλαγῇ τριῶν γραμμάτων

ἐκάστης, διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς,
σχηματίζονται ὅλοι μίαν καὶ τῇ αὐτῇ λέξιν·
Ἄρτιος, ταρσός, Παλλὰς, ὄροφος, στίχος

269. Ἀκροστιχίς.

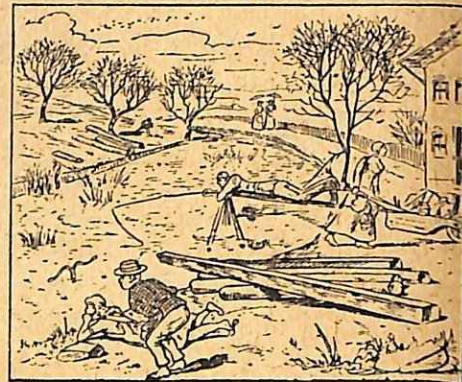
Τάριχά πεντε ποδῶν τοῦ ἀρχαίου ποιητικοῦ
μέτρου ἀποτελοῦν τὸνομα ἀρχαίου στρατηγῶν.

270. Ἑλληνοσύμφωνον

ἰεσαήρο - ἰεσαάρο

[Πᾶσαι αἱ ἀνωτέρω Ἀσκήσεις ἐλήφθησαν ἐκ τῆς βρα-
βευθείσης συλλογῆς τοῦ J. B. ΒΑΣΙΛΕΥΣΙΟΥ.]

271. Μαγικὴ Εἰκὼν

Ποῦ εἶνε ὁ ποδηλάτης;

[Τὸ ζητούμενον πρόσωπον θὰ ζωγραφισθῇ
ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ χάρου τῶν λύσεων, ἄνευ περι-
γραφῆς·]

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φιλοῦ 15

153. Πολύκλειτος (πολύ, Κλειτός·) 154.

Νέσσος (ναί, σός·) — 155. Θόλος· ἰός· —

156. Ἀλπίες· Πελιάς.

157. Γ 158. Α

MEN	ΑΝΩ
ΜΩΡΟΣ	ΠΑΣ
ΓΕΡΑΝΟΣ	ΛΥΚΟΣ
ΝΟΝΟΣ	ΜΩΡΕΑ
ΣΟΣ	ΒΕΝΕΤΙΑ
Σ	ΕΥΡΩΤΑΣ

159. Ὁ ἴων, ἡ ὕμνα ΕΠΙΤΑΝΗΣΟΣ
τὸ ὄν. — 160. ΣΕΛΑΣ, ΑΠΑΘΗ, ΠΟΡΟΣ
(ΣΑΠρῶ, ἘΠΟχὴ, ΔΑΡΙσα, ἈΤΟ,ον, ΣΗ.
Στό·) — 161. Οὐδεὶς ἀμαρτήτης εἰμὶ ὁ
Θεός· — 162. Ὁ σὺ μισεῖς ἑτέρω μὴ ποιήσης.
(Ὁ, εἰμὶ, σὺ, αἱ τέ, Ρώμη, Πρ, Ἰσικ·)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτα 10, διὰ τὸ τοῦ συνδρομητῆς μας
λεπτα 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ
ὀλιγωρεῖται τῶν 10 πληροῦνται ὡς νὰ ἦσαν 10 λέξεις.]

Παυλὶ ἀνταλλαγὴν δελταρίων μέχρι νεωτέρας
τῶν ὁρίων· — Γεώργιος Γ. Κουταγοῦρος,
Βόλος (Greece) (Δ,82)

Ἀνταλλάσσω Μικρὰ Μυστικὰ μετ' ὅλων τῶν
συνδρομητῶν καὶ συνδρομητρίων τῆς «Δια-
λάσεως». — Λέων τῆς Νεμέας. (Δ,83)

Υπερευχαριστῶ εὐγενῇ Μακρολαίμην ἐγγρά-
ψαντα δύο μου ἄπορτα. — Ἀφρὸς τοῦ Γά-
ρου. (Δ,84)

Ἀνταλλάσσω ταχυδρομικὰ δελτάρια πανταχό-
θεν, πρὸ πάντων δὲ τοποθεσίας. — Μι-
Ἀcipp J. Castriassios, Kafir-el-Zayat (E-
gypte) (Δ,85)

Ὁ Πιεκτικὸς Σπινθήρ συγχαίρει τὸν Αἰθέ-
ρα διὰ τὸ βραβεῖόν του. (Δ,86)

Ἀνταλλάσσω δελτάρια μετὰ τοποθεσίας μετ' ὅλων
τῶν κόσμων· δὲν δέχομαι δελτάρια φαντασί-
Μηδύνη Σαμῆ, Θεσσαλονίκη, Τουρκία. (Δ,87)